

Z historie českého stolního tenisu – 2. Díl

První veřejný turnaj v Praze

V českých zemích se hovoří o stolním tenise poprvé v roce 1900 v souvislosti se zimní kratochvílí tenistů a šermířů, kteří zřejmě viděli hrát nový sport ve Vídni. Časopis Sport a hry v roce 1902 uvádí, že stolní tenis našel dobré pěstitele v I. ČLTK a za nejlepší hráče označil známé tenisty Žemlu Justa a Heinze. První veřejný turnaj se hrál v Praze v dubnu roku 1902 O mistrovství hlavního města Prahy a zemí koruny České. Mistrem se stal M. Zdeněk z Českého šermířského klubu. Jako závodní sport se však stolní tenis dlouho neudržel a od roku 1903 až do začátku I. světové války není o něm v časopise ani zmínka.

Teprve několik let po vzniku samostatného Československa začaly vznikat první pingpongové kluby. Zdeněk Heydušek založil v roce 1924 Ping-pongový club Studentský domov a hned v únoru roku 1925 pořádal první mistrovství Prahy. Zúčastnilo se ho 106 hráčů, hrálo se na třech stolech, počítalo tenisovým způsobem a z vítězství se radoval Heydušek, který porazil ve finále Meissnera 6:2, 6:3 a 6:1. Mistryní Prahy se stala Stejskalová, která ve finále porazila Klauberovou 6:2, 3:6, 7:5.

Turnaj vzbudil obrovský zájem v jiných klubech jako AC Sparta, SK Viktorie Vinohrady, SK Praha II, Viktorie Dejvice a Malostranský SK. Není tedy divu, že se kluby chtěly sdružit v organizaci. Zástupci pražských oddílů PPC Studentský domov, Malostranský PPC a německých DEHG a PPG Kreuzel se sešli 20. února 1925 v restauraci Carlton s Provaznické ulici a ustavili přípravný výbor, který měl za úkol vypracovat stanovy České tabletenisové asociace (ČsTTA). Už o měsíc později 18. března se v bubenečské vile Zátorka Miloše Bondyho sešli delegáti devíti klubů a položili tímto základní kámen k organizovanému stolnímu tenisu v českých zemích a na Slovensku. Předsedou byl zvolen Miloš Bondy. Na říjnové schůzi v roce 1925 se Ústřední výbor ping-pongový usnesl, že bude založena Československá stolnětenisová asociace. Stalo se tak na druhé Valné hromadě konané 7. listopadu 1926.

Německý klub DEHG Praha, jehož hlavním představitelem byl Dr. Hellmich, uspořádal v lednu 1926 v hlavním městě vůbec první mezinárodní turnaj. Své umění přijeli předvést výborní hráči vídeňského WAC Löwy a Pospischil. Měsíc nato odjeli do Vídně Heydušek a Fried, kde poprvé viděli pálky s vroubkovanou gumou, s nimiž hráli Maďaři.

Hned po návratu hráči nelenili a Studentský domov uspořádal v únoru téhož roku první mezinárodní mistrovství Československa. Ve dvouhře předvedli českým hráčům dosud nevídaný stolní tenis finalisté Maďar Zoltán Mechlovits (vítěz) a Rakušan Paul Flussmann. Hrály už také ženy – ve finále Stejskalová porazila Šejnovou.

Premiéra na mistrovství světa

A Češi nechyběli ani na prvním mistrovství světa v Londýně. Skromná pětičlenná výprava (hráči Zdeněk Heydušek, Antonín Maleček, Bohulín Hájek, Jaroslav Kaucký a nehrající kapitán Jan Gerke). Kvarteto hráčů v Anglii žádnou díru do světa neudělala. Šesté místo v soutěži družstev ze sedmi účastníků tehdejší sportovní rubriky zaznamenaly jen krátce. První historický reprezentační zápas Čechoslováci prohráli s Indií 2:7, pak ale porazili Německo těsně 5:4. Na tuto výhru už v dalším průběhu mistrovství nenavázali. Maďarům podlehli 1:9, Angličanům a Rakušanům 0:9. S turnajem se rozloučili prohrou s Walesem 2:7.

Antonín Maleček na turnaj v Londýně vzpomínal jako na velikou zkušenost. „*Poprvé jsme se setkali s pravým tabletennisovým stylem a viděli útočné údery. My jsme do té doby více pinkali a bránili. Také jsme hráli poprvé na vyhovujících stolech a s kvalitními míčky. Zde jsme u soupeřů spatřili vhodné rakety, protože my jsme hráli s malými, s kulatou hlavou, které jsme si koupili u nás v hračkářství. A další novinkou pro nás bylo, že se počítalo do 21 bodů. U nás se ještě do roku 1929 počítalo stejně jako v law-tennise na fiftýny do šesti gamů.*“

Ačkoliv čeští hráči a hráčky nedosahovali žádných větších mezinárodních úspěchů, zájem o stolní tenis rostl. Vznikaly další kluby v Praze, Brně, Bratislavě i Košicích. V roce 1928 byla ČsTTA přijata za řádného člena Čsl. Vsesportovního výboru, tzn. že byl uznán jako sport mezi dalšími dvaceti sportovními odvětvími. Zatímco na mistrovství světa medaile nejlepším hráčům a hráčkám unikala, na mezinárodních turnajích už se začínalo dařit. V roce 1929 dosáhl Maleček prvního velkého úspěchu, když se stal mistrem Německa. Hned na to způsobil dokonalou senzaci na mistrovství Anglie, když v semifinále vyřadil úřadujícího mistra světa Angličana Perryho a ve finále porazil Bulla 3:1. Vítězství na tomto turnaji zaznamenala také Marie Šmídová, která ve finále porazila Angličanku Landovou 3:1.

První medaile na světovém šampionátu tak na sebe nenechala dlouho čekat. V roce 1930 na IV. mistrovství světa v Berlíně se Češi dočkali. Skvěle hrajícího Antonína Malečka doplnili v soutěži družstev Bohumil Hájek, Mikuláš Fried a Bedřich Nikodém. Vyhráli celkem sedm utkání, nad jejich síly byli pouze Maďaři a Švédové. Byl z toho historický bronz.

O rok později v Budapešti to bylo ještě lepší. Družstvo mužů si o jednu příčku polepšilo a skončilo stříbrné. První medaile se dočkala také česká hráčka. Marie Šmídová-Masáková skončila společně s německou spoluhráčkou Monou Müllerovou-Rüsterovou v deblu bronzová. A stejně tak bronz vybojoval v mužské čtyřhře brněnský pár Jindřich Lauterbach – Karel Svoboda.

Už jsme tedy měli z mistrovství světa jedno stříbro a tři bronz. O zlatu jsme stále ještě snili...

